

CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES DE CATALUNYA

Nota en relació amb el Dictamen del Consell de Garanties Estatutàries 5/2013, de 20 de juny, sobre el Reial decret 189/2013, de 15 de març, pel qual es modifica el Reial decret 34/2008, de 18 de gener, pel qual es regulen els certificats de professionalitat i els reials decrets pels quals s'estableixen certificats de professionalitat dictats en la seva aplicació

Conclusions del Dictamen:

***Primera.** L'apartat cinc de l'article primer del Reial decret 189/2013, de 15 de març, pel qual es modifica el Reial decret 34/2008, de 18 de gener, pel qual es regulen els certificats de professionalitat i els reials decrets pels quals s'estableixen certificats de professionalitat dictats en la seva aplicació, en l'incís «autoritzada pel Servei Públic d'Ocupació Estatal», que afegeix a l'apartat 5 de l'article 10 del Reial decret 34/2008, vulnera les competències de la Generalitat reconegudes en l'article 170.1.b EAC. Adoptada per unanimitat.*

La regulació dels certificats de professionalitat s'insereix en el marc normatiu de la formació professional ocupacional, que, d'acord amb una reiterada doctrina constitucional, forma part de la matèria laboral, fet que determina que la Generalitat hagi assumit sobre aquest tipus de formació funcions executives (art. 170.1.b EAC).

Els preceptes sol·licitats atribueixen actualment al Servei Públic d'Ocupació Estatal un feix de funcions executives i de gestió que fins a l'entrada en vigor del Reial decret exercien els òrgans autonòmics, i que tenen com a objecte últim controlar l'activitat de formació professional impartida per determinats centres, en la modalitat de teleformació. En concret, l'article 10.5 del Reial decret 34/2008, en la redacció donada pel Reial decret 189/2013, atribueix a l'esmentat organisme estatal la funció d'autoritzar la plataforma virtual d'aprenentatge a través de la qual s'ofereixi la teleformació.

En relació amb aquesta previsió normativa, cal emfasitzar que les tecnologies de la informació i la comunicació no constitueixen una nova matèria aliena als criteris constitucionals i estatutaris de distribució de competències; ans al contrari, són elements competencialment neutres que no subverteixen el sistema de repartiment competencial. Per això, l'instrument o el suport que utilitzin els centres per dur a terme l'activitat de formació professional no pot alterar la titularitat de les competències d'execució controvertides, que es determinen segons les regles de distribució competencial que deriven del bloc de la constitucionalitat (art. 149.1.7 CE i 170.1.b EAC).

L'Estat, d'acord amb l'article 149.1.7 CE, té potestat normativa plena per regular allò relatiu a les accions formatives, ja sigui en la modalitat presencial, ja sigui en la de teleformació, de manera que l'homogeneïtat de l'esmentada formació es pot assolir en el nivell normatiu, esdevenint del tot innecessari i improcedent privar la Generalitat de les seves facultats de gestió.

La reserva en favor de l'Estat de funcions executives en matèria laboral tan sols es justifica, d'acord amb la jurisprudència constitucional, excepcionalment i en supòsits taxats, apreciats de forma restrictiva, quan el fenomen objecte de la competència genera conseqüències més enllà del territori d'una comunitat autònoma. El fet, però, que una comunitat actuï sobre fenòmens, situacions o relacions que excedeixin el seu territori no comporta necessàriament ni automàtica que la gestió d'aquesta actuació hagi de correspondre a l'Estat. Juntament amb la supraterritorialitat de l'objecte de la competència han de concórrer factors addicionals que justifiquin que aquesta correspongui a l'Estat, com ara que ens trobem davant d'un supòsit en què l'activitat pública no pugui ser fraccionada. Entre els supòsits de no-fraccionament jurisprudencialment admesos es troben els casos d'actes d'execució que, descartada la possibilitat d'articular-los mitjançant mecanismes de cooperació i coordinació, produeixen conseqüències

més enllà del territori de les comunitats autònomes que comportin marges tan amplis de discrecionalitat que tan sols puguin ser atribuïts a instàncies que garanteixin la unitat de criteri, o que s'escaiguin en un àmbit en el qual es donin interessos contraposats de diferents comunitats autònomes.

En relació amb la funció d'autorització de la plataforma virtual d'aprenentatge, ens trobem davant d'una funció executiva típica objecte d'una regulació exhaustiva. En aquest sentit, cal assenyalar que l'article 10.7 RD 34/2008, introduït també pel RD 189/2013, habilita el Ministeri d'Ocupació per dictar les normes precises sobre les condicions d'impartició en les diferents modalitats amb la finalitat de garantir-ne la qualitat. Aquesta densitat normativa garanteix per si mateixa en alt grau l'objectiu de la unitat d'acció, de manera que el trasllat de la competència executiva de mans autonòmiques a favor de l'Estat, per garantir pretesament la unitat del sistema i solucionar eventuais discrepàncies entre les administracions autonòmiques, no només s'ha d'apreciar forçosament de forma molt restrictiva, sinó que en el cas present no estaria fonamentat, atès que la funció d'autorització de la plataforma virtual es configura clarament com una execució reglada, l'exercici material de la qual ha de correspondre a la Generalitat (art. 170.1.b EAC).

Segona. *L'apartat set de l'article primer del Reial decret 189/2013, de 15 de març, pel qual es modifica el Reial decret 34/2008, de 18 de gener, pel qual es regulen els certificats de professionalitat i els reials decrets pels quals s'estableixen certificats de professionalitat dictats en la seva aplicació, en l'incís «l'ha d'efectuar el Servei Públic d'Ocupació Estatal», que afegeix al tercer paràgraf de l'article 12 bis.4 del Reial decret 34/2008, vulnera les competències de la Generalitat reconegudes en l'article 170.1.b EAC. Adoptada per unanimitat.*

L'article 12 bis.4, tercer paràgraf, del Reial decret 34/2008, introduït pel Reial decret 189/2013, atribueix a l'organisme estatal esmentat la funció d'acreditació dels centres que imparteixin les accions formatives per obtenir els certificats de professionalitat mitjançant la modalitat de teleformació.

L'activitat administrativa d'acreditació d'aquests centres no es pot reconduir cap a un supòsit de supraterritorialitat de la funció executiva. En primer lloc, l'àmbit territorial dels potencials destinataris d'una activitat de formació no està determinat pel mitjà emprat per impartir-la, sinó pels termes en què aquesta és oferta pels centres, i aquesta premissa és aplicable tant a la formació en línia com a la formació a distància, i, fins i tot, a la formació presencial. D'altra banda, tal com està regulada l'activitat de teleformació en el Reial decret dictaminat, aquesta s'imparteix en qualsevol cas a través d'establiments ubicats físicament en un territori determinat, que han de disposar de les corresponents instal·lacions per dur a terme una prova d'avaluació de caràcter presencial. És cert que aquest tipus de formació en línia propicia en gran manera la participació d'usuaris de diferents indrets territorials, però la densitat normativa de la regulació estatal de la modalitat de teleformació ja garanteix suficientment l'homogeneïtat i la unitat d'acció en aquesta matèria, de manera que no resulta justificada la centralització en un organisme estatal de la funció d'acreditació dels centres que l'ofereixen.

Tercera. *L'apartat dotze de l'article primer del Reial decret 189/2013, de 15 de març, pel qual es modifica el Reial decret 34/2008, de 18 de gener, pel qual es regulen els certificats de professionalitat i els reials decrets pels quals s'estableixen certificats de professionalitat dictats en la seva aplicació, en l'incís «s'entén per administració competent el Servei Públic d'Ocupació Estatal», que afegeix a l'apartat 2 de l'article 19 del Reial decret 34/2008, vulnera les competències de la Generalitat reconegudes en l'article 170.1.b EAC. Adoptada per unanimitat.*

CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES DE CATALUNYA

Aquest precepte atribueix al Servei Públic d'Ocupació Estatal funcions executives en relació amb les empreses i els centres d'iniciativa privada que ofereixin accions formatives no finançades amb fons públics mitjançant la modalitat de teleformació. El caràcter reglat d'aquestes funcions determina que, a partir dels mateixos arguments adduïts respecte dels preceptes anteriors, la centralització d'aquestes funcions executives vulneri les competències de la Generalitat (art. 170.1.b EAC).

Barcelona, 21 de juny de 2013